

ÀÁÃßÇÐÐÉÉFGHIJKLMNOPÑÓÓÔÓPQRŔSŠTÍUÚÜÜWXñçž

áäbcčđđeééghijklímnñoóôôpqrŕrššlúááúúwxqéz

0123456789

-...;?!"-

V Čzarei žil ielý muž menom Kornélius, stolník kohorty, zvanej Italská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával vela almužien ľudu a učila všechno sa modlit k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovouje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadal a prelaknutý poúeda: „Čo je, pane?“ Odpoúedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužený úvyslúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zaúolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zaúolal si dvoch služob a nábožného Šojava z tých, čo mu boli podriadení, Šeitko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blízili sa k mestu, Peter úvysiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď uholadol, chcel jesť. Kým mu pripravovali, padol do úvýtrzenia. Videl otvorené nebo a zostupoval akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spásané za šlyri rohy na zem. Bolí u nej Šeitkovu druhu štúornočca, zemeplazio a nebeské kláčilo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zabíjaj a jedz!“ Ale Peter poúeda: „Nijakým činom, pane, sed som nikdy nejedol nič poškúrené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očistil, tý nenačívať poškúreným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hneď bola nádoba užatá do neba. Kým bol Peter u rozpánoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopýtovali sa na Šimonov dom. Žeúolali a pýtali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu poúeda: „Hľadajú ťa traja muži. Vstaň teda, zid dolu a bez výkhania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zišiel k mužom a poúeda: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kýči čomu ste prišli?“ Oni poúedali: „Stolník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ úvýdáva svedectvo, dosiaľ pokyn od svätého anjela aby si ťa pozval do domu a úvypočul tvoje slová.“ Žeúolal ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň vstaň a ſiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho spreúádzali. V ďalší deň prišiel do Čzarej. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu úvysiel u ústrel, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a poúeda: „Vstaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I poúeda im: „Už viete, že Žid sa nesmie spolčiť ani strelnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškúreným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez výkhania, keď ste ma pozvali. A pýtiam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius poúeda: „Sú to šlyri dni práve u tieto hodiny, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu preto mnou zastal muž u bielom odevu a poúeda mi: „Kornélius, tvoja modlitba je úvyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužený. Pošli teda do Joppe a zaúolaj si Šimona s prímením Peter; býva u dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po ťeba a tý si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my Šeitci tu pred Božou tvárou, aby sme úvypočuli Šeitko, čo ti Pán prikáza.“ Vtedy Peter uholobil ústa a poúeda: „Naozaj poznávam, že Boh nenaďraží nikomu, ale u každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo. Synom Izraela zoskal slovo a zvesloval pokoj skrže Ježiša Krista; on je Panom Šeitkých: Už viete, čo sa počnúť od Galilej po krste, ktorý hľašal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval Šeitkých posadnulých diablim, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami Šeitkého, čo urobil u judejskej krajinie i u Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho treteho dňa uzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie Šeitkemu ľudu, ale svedkom, ktorých Boh uopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychuštaní jedli a pili. A prikázał nám, aby sme ľudu hľasali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanoviť za sudsú Živých i mŕtvyh. Jemu úvýdávajú Šeitci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpusťenie hriechov každého, kto u neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zoslápal Duch Svätý na Šeitkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar Ducha Svätého užil aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a celebriť Boha. Vtedy Peter poúeda: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení tí, čo dostali Ducha Svätého tak ako my?“ A rozkázał ich pokrstiť u mene Ježiša Krista. Polom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.